

การประเมินหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

An Evaluation of Emergency Medical Service Nursing Course of Kuakarun
Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University

บทความวิจัย

บุญทิวา สุวิทย์* เสาวลักษณ์ ท่ามาก**
นิรมนต์ เหล่าสุภาพ** พิสมัย พิทักษ์วารากร**
Boontiva Soowit, R.N., M.S., Ed.D.*
Saowaluk Thummak, R.N., M.S.**
Niramom Lhaosupab, R.N., M.S.**
Pisamai Pitagsavaragon, R.N., M.Ed.****

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เข้ารับการอบรมรุ่นที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 62 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่า = 0.67 - 1 นำมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.81 ส่วนแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของรุ่นที่ 1 และ 2 ได้ค่า = 0.57, 0.66 จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นต่อหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของผู้เข้ารับการอบรมรุ่นที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2557 ทุกด้านคือ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตอยู่ในระดับมาก โดยด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} = 4.69, SD = 0.56 และ \bar{X} = 4.54, SD = 0.50) รองลงมาคือ ด้านบริบท (\bar{X} = 4.51, SD = 0.47 และ \bar{X} = 4.36, SD = 0.41) ผลผลิต (\bar{X} = 4.28, SD = 0.55 และ \bar{X} = 4.33, SD = 0.45) และปัจจัยนำเข้าตามลำดับ (\bar{X} = 3.97, SD = 0.37 และ \bar{X} = 3.99, SD = 0.45) สำหรับความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพพบว่าหลังการอบรมผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อย่างไรก็ตามผู้เข้ารับการอบรมได้เสนอแนะว่าควรเพิ่มระยะเวลาการอบรม ความรู้และทักษะการพยาบาลกึ่งชีพในเด็ก ซึ่งผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร หลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพ

Corresponding Author: *อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
E-mail: soowit_wa@hotmail.com

**อาจารย์ประจำภาควิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช หน่วยงานที่สนับสนุน
ทุนสำหรับการวิจัย: คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช (Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University)

Abstract

The purpose of this research was for evaluated the Emergency medical service nursing course of Kuakarun Faculty of Nursing, Navamindradhiraj University in context, input, process and product. The sample were 62 course participants class 1 & 2 in 2014. The research instruments used in this study were questionnaire about opinions on EMS Nursing course and knowledge of EMS Nursing. They were validated by 3 experts, the result of index of Item objective congruence (IOC) were 0.67 - 1, reliability of cronbach's Alpha coefficient were 0.81 and 0.86 respectively and KR -20 were 0.57 and 0.66 respectively. Data analysis was using frequency, percentage, mean, standard deviation and Dependent t-test.

This research found that opinion among course participants class 1 & 2, 2014 in the EMS Nursing course, every term: context, input, process and product had the high mean. First was the process ($\bar{X} = 4.69$, $SD = 0.56$ and $\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.50$) Second, Third and fourth were the context ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.47$ and $\bar{X} = 4.36$, $SD = 0.41$) product ($\bar{X} = 4.28$, $SD = 0.55$ and $\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.45$) and input ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.37$ and $\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.45$) respectively. The knowledge of the EMS Nursing among the course participants showed that post learning EMS Nursing course were significantly higher than pre learning that course ($p < 0.001$). However, the course participants suggested increasing course period, improving knowledge and skills related to care in babies, So that the course managers should take the evaluation result for improving the curriculum to more effectiveness.

Keywords: Course evaluation, Emergency Medical Service Nursing Course

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเจ็บป่วยฉุกเฉินเป็นภาวะวิกฤตของชีวิตของแต่ละบุคคล หากไม่ได้รับการแก้ไขที่เหมาะสมทันเวลาแล้วอาจจะทำให้เกิดการสูญเสียชีวิต อวัยวะหรือเกิดความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะสำคัญ รวมทั้งทำให้การบาดเจ็บหรืออาการรุนแรงเกิดขึ้นโดยไม่สมควรหรือการตายก่อนวัยอันสมควร เกิดความทุกข์ทรมาน และอาจจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศได้ (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, 2555) ดังนั้น เพื่อลดอัตราการเสียชีวิต การบาดเจ็บและความพิการที่จะเกิดขึ้นจึงกำหนดให้มีสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อกำหนดมาตรฐาน หลักเกณฑ์ และข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉิน และส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการ อันจะทำให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการคุ้มครองสิทธิ โดยได้รับการช่วยเหลือและการรักษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, 2555)

สำหรับสำนักงานการแพทย์ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการจัดบริการสาธารณสุขทุกประเภท ได้มีแนวความคิดในการจัดบริการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ในภาวะวิกฤติฉุกเฉิน

ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบอุบัติเหตุและเจ็บป่วยชั้นวิกฤตซึ่งได้เริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 โดยได้จัดตั้งศูนย์เอราวัณขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางการประสานการจัดบริการด้านการแพทย์ประเภทวิกฤติฉุกเฉินทุกประเภทพร้อมทั้งจัดบริการรถพยาบาลฉุกเฉิน เพื่อให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ผู้บาดเจ็บ และผู้ป่วย พร้อมการเคลื่อนย้ายไปยังสถานพยาบาลที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและสร้างความปลอดภัยให้กับผู้ป่วย และผู้บาดเจ็บ (ศูนย์เอราวัณ, 2557) ทั้งนี้สำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานครได้มีแผนพัฒนาพยาบาลวิชาชีพในด้านความรู้และทักษะการพยาบาลวิชาชีพขั้นสูง และเล็งเห็นศักยภาพของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ซึ่งในปัจจุบันคือคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ในการเป็นศูนย์กลางจัดการอบรม และโครงการบริการวิชาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาพยาบาลวิชาชีพให้มีความรู้ ความสามารถ เฉพาะทางขั้นสูงต่อไปได้ สำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานครจึงได้ประสานความร่วมมือกับ คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ดำเนินการจัดจัดการอบรมพยาบาลวิชาชีพสังกัดกรุงเทพมหานครและพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชนในเขต 9 โชนโดยมุ่งหวังให้พยาบาลวิชาชีพที่ผ่านการอบรมมีความรู้และ

สมรรถนะการพยาบาลกู้ชีพขั้นสูง พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานในหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และเพื่อให้กรุงเทพมหานครมีจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่มีสมรรถนะการพยาบาลกู้ชีพขั้นสูงเพียงพอต่อความต้องการของสังคม โดยโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติ รวมระยะเวลาการอบรมตลอดหลักสูตร 5 วัน (40 ชั่วโมง) เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้ประสภภัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (เอราวัณ) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร และคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์จึงได้ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 จนกระทั่งปัจจุบันโดยดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วจำนวน 14 รุ่น

การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร อีกทั้งการประเมินหลักสูตร ยังเป็นกระบวนการศึกษาหลักสูตรอย่างเป็นระบบโดยวิเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร ได้แก่ จุดหมาย หลักการ โครงสร้าง จุดประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของการเรียนรู้ เนื้อหาสาระของวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์หรือของหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ ค่านิยม และคุณภาพหลังจากเรียนจบรายวิชานั้น ๆ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ประการคือ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และ 2) เพื่อประเมินหลักสูตรที่จะนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตัวหลักสูตร อีกทั้งผลจากการประเมินหลักสูตรยังสามารถช่วยตัดสินคุณค่าของหลักสูตรได้อีกด้วย (Tyler, 1969; Taba, 1962; วสันต์ ทองไทย, 2552; ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์, 2550; ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินตามรูปแบบ CIPP เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายที่จะประเมินหลักสูตรทั้ง 4 องค์ประกอบคือ ด้านของบริบท เช่นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความสอดคล้องกับบริบทเมืองหลวง ฯลฯ ด้านปัจจัยนำเข้า เช่น โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร บุคลากรที่ทำหน้าที่สอน และปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการเรียนการสอน สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอน และอาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกระบวนการ เช่น กระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล และด้านผลผลิต เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างรอบด้าน

อันเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการดำเนินโครงการอบรมครั้งต่อไป หรือนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนา ปรับปรุงการจัดการอบรมในรุ่น ๆ ต่อไป และจากการศึกษาของปราณี อ่อนศรี, แอนไทยอุดม, และผกากรอง ประทุมแก้ว (2556) ที่ประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พบว่าหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพเป็นหลักสูตรที่มีความสำคัญมาก เพราะพยาบาลกู้ชีพจะเป็นกลไกหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาระบบการบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ทำให้การดูแลฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดหลักสูตรฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

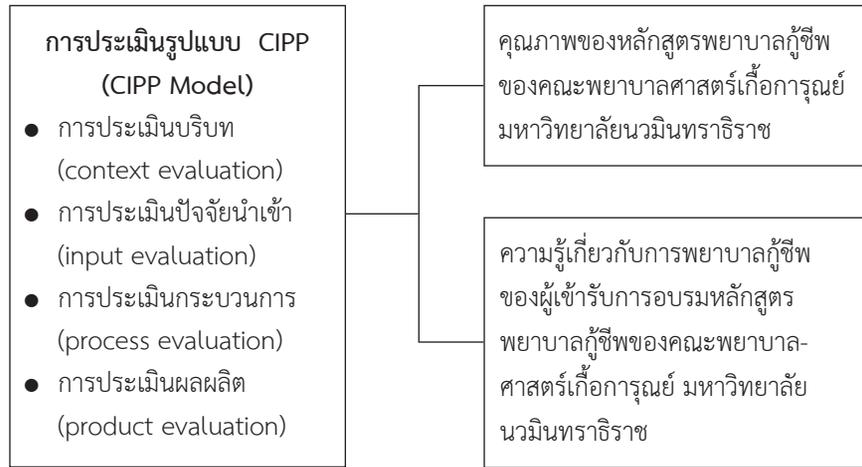
1. เพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ในด้านบริบท (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product)
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช หลังเข้ารับการอบรมกับก่อนเข้ารับการอบรม

สมมติฐาน

ความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชหลังเข้ารับการอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับระบบการแพทย์ การพยาบาลฉุกเฉินและการกู้ชีพ และการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบ CIPP (Stufflebeam, 1971, อ้างถึงใน ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550) โดยแสดงเป็นแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research) เพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช ในด้านบริบท (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product) และเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช หลังเข้ารับการอบรมกับก่อนเข้ารับการอบรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรคือ ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช รุ่นที่ 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2557 ทุกคน จำนวนทั้งสิ้น 62 คน เนื่องจากเป็นผู้เข้ารับการอบรมปีล่าสุด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันสมัย สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร บริบทที่เป็นปัจจุบันได้ต่อไป ดำเนินการวิจัย และเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยได้ส่งเอกสารทางไปรษณีย์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างส่งกลับคืนมาทางไปรษณีย์ ตรวจสอบความครบถ้วนในการตอบแบบสอบถาม

แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทั้งนี้ข้อมูลบางส่วนได้จากการทดสอบและประเมินผล หลังสิ้นสุดการอบรม

เครื่องมือในการทำวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากเครื่องมือของปราณี อ่อนศรี, แอนไทยอุดม, และผกากรอง ประทุมแก้ว (2556) คณะนิติศาสตร์ปริญญาเอกสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร (2553) และจากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับระบบการแพทย์ การพยาบาล ฉกฉกและการกึ่งชีพ และการประเมินหลักสูตรตามรูปแบบ CIPP (Stufflebeam, 1971, อ้างถึงในไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม, 2550) แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน คือส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นลักษณะคำถามปลายปิด และปลายเปิดเพื่อเติมคำในช่องว่าง ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อประเมินหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ มีลักษณะเป็น Likert scale แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบวัดด้านผลผลิตเป็นแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบตามขอบเขตเนื้อหาของอาจารย์แต่ละท่าน และแบบประเมินด้านทักษะเกี่ยวกับการพยาบาลกึ่งชีพ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น Likert scale แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยเกณฑ์ในการแปลผลคือ คะแนนเฉลี่ย 3.68 - 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรพยาบาลกึ่งชีพอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.67 คือระดับปานกลาง และคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.33

คือระดับน้อย ส่วนที่ 4 คำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริม และปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาความรู้ และทักษะการพยาบาลกู้ชีพ ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพ 2 ท่าน และพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพยาบาลฉุกเฉิน และการกู้ชีพ 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่า = 0.67 - 1 แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามในพยาบาลวิชาชีพที่เคยผ่านการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพ จำนวน 20 คน ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 และ 3 เฉพาะส่วนที่เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็น Likert scale แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.81 ส่วนที่เป็นข้อสอบแบบตัวเลือกนำมาใช้กับผู้เข้ารับการอบรม รุ่นที่ 1 และ 2 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่า = 0.57 และ 0.66 ตามลำดับ

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณา และควบคุมวิจัยในคนของคณะพยาบาลศาสตร์ เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช รหัสโครงการ KFN 10.2014 ลงวันที่ 8 เมษายน 2557 และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนกรุงเทพมหานคร รหัสโครงการ N52q/57 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2557 เพื่อขออนุญาตทำวิจัย และเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ส่งเอกสารทางไปรษณีย์ซึ่งประกอบด้วยจดหมายชี้แจงเกี่ยวกับโครงการวิจัยการประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพของคณะพยาบาลศาสตร์ เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช เอกสารชี้แจงข้อมูลหนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย และแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง และขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เข้ารับการอบรมพยาบาลกู้ชีพ รุ่นที่ 1 และ 2 ประจำปี พ.ศ. 2557 โดยแบบสอบถามแต่ละฉบับใช้เวลาในการตอบประมาณ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แจ้งให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิที่จะปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยไม่ผล

ใด ๆ ต่อหน้าที่การปฏิบัติงาน และข้อมูลที่ได้รับจะถูกนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการนำเสนอเป็นรายบุคคลแต่อย่างใด ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้ารับการอบรมพยาบาลกู้ชีพ รุ่นที่ 1 และ 2 ทั้ง 62 คน ได้ครบถ้วนคิดเป็นร้อยละ 100 เนื่องจากมีการประสานงานที่ดีและมีที่อยู่ของผู้เข้ารับการอบรม และหน่วยงานที่ชัดเจน สามารถติดต่อได้สะดวก

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยอย่างชัดเจนและได้รับการชี้แจงว่า กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยได้โดยไม่มีผลใด ๆ ต่อการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ ข้อมูลที่รวบรวมมาจะถูกเก็บเป็นความลับ การนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์คะแนนจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดความรู้ก่อนและหลังการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพ ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการสอบในกระบวนการของโครงการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพ โดยการทดสอบค่า Dependent t-test ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมให้มีความสามารถเกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพได้มากขึ้น ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความรู้และทักษะการพยาบาลกู้ชีพ รวมทั้งข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการพยาบาลกู้ชีพนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพรุ่นที่ 1 เป็นเพศชาย ร้อยละ 22.58 เพศหญิง ร้อยละ 77.42 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 96.77 ปริญญาโท ร้อยละ 3.23 ทุกคนปฏิบัติงานอยู่ที่แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน คิดเป็น ร้อยละ 100 เคยอบรมหลักสูตร EMS ร้อยละ 64.52 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 35.48 เคยอบรมหลักสูตร BLS ร้อยละ 29.03 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 70.97 เคยอบรมหลักสูตร ACLS

ร้อยละ 29.03 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 70.97 และเคยอบรม หลักสูตร Trauma and Emergency Nursing ร้อยละ 58.06 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 41.94

สำหรับผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพ รุ่นที่ 2 เป็นเพศชาย ร้อยละ 22.58 เพศหญิง ร้อยละ 77.42 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 90.32 ปริญญาโท ร้อยละ 9.68 ปฏิบัติงานอยู่ที่หอผู้ป่วยทั่วไป ร้อยละ 6.45 หออภิบาลผู้ป่วย ร้อยละ 12.90 แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน ร้อยละ 77.42 อื่นๆ ร้อยละ 3.23 เคยอบรมหลักสูตร EMS ร้อยละ 90.32 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 9.68 เคยอบรมหลักสูตร BLS ร้อยละ 29.03 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 70.97 เคยอบรมหลักสูตร ACLS ร้อยละ 29.03 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 70.97 เคยอบรมหลักสูตร Trauma and Emergency Nursing ร้อยละ 70.97 ไม่เคยอบรม ร้อยละ 29.03 ดังตารางที่ 1

2. ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพ รุ่นที่ 1 มีอายุอยู่ระหว่าง 23 - 41 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 29.29 ปี ($\bar{X} = 29.29, SD = 4.19$) และมีประสบการณ์ทำงานเป็นพยาบาลวิชาชีพอยู่ระหว่าง 0 - 8 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.67 ปี ($\bar{X} = 1.67, SD = 2.19$) ส่วนผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาล

วิชาชีพ รุ่นที่ 2 มีอายุอยู่ระหว่าง 21 - 50 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 30.48 ปี ($\bar{X} = 30.48, SD = 6.47$) และมีประสบการณ์ทำงานเป็นพยาบาลวิชาชีพ อยู่ระหว่าง 0 - 10 ปี คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.18 ปี ($\bar{X} = 2.18, SD = 2.97$) ดังตารางที่ 2

3. ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพ รุ่นที่ 1 และ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการพยาบาลวิชาชีพทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านบริบทมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.51, SD = 0.47$ และ $\bar{X} = 4.36, SD = 0.41$ ตามลำดับ) ปัจจัยนำเข้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97, SD = 0.37$ และ $\bar{X} = 3.99, SD = 0.45$ ตามลำดับ) กระบวนการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.69, SD = 0.56$ และ $\bar{X} = 4.54, SD = 0.50$ ตามลำดับ) และผลผลิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, SD = 0.55$ และ $\bar{X} = 4.33, SD = 0.45$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 3

4. ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพ รุ่นที่ 1 และ 2 มีความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลวิชาชีพ หลังเข้ารับการอบรม สูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ดังตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการอบรม รุ่นที่ 1 และ 2 (n =31, 31)

ข้อมูลทั่วไป	รุ่นที่ 1		รุ่นที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	7	22.58	7	22.58
หญิง	24	77.42	24	77.42
ระดับการศึกษา				
ปริญญาตรี	30	96.77	28	90.32
ปริญญาโท	1	3.23	3	9.68
สูงกว่าปริญญาโท	-	-	-	-
สถานที่ปฏิบัติงาน				
หอผู้ป่วยทั่วไป	-	-	2	6.45
หออภิบาลผู้ป่วย	-	-	4	12.90
แผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน	31	100	24	77.42
อื่น ๆ	-	-	1	3.23
การอบรมหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง				
EMS				
เคย	20	64.52	28	90.32
ไม่เคย	11	35.48	3	9.68

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการอบรม รุ่นที่ 1 และ 2 (n =31, 31) (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	รุ่นที่ 1		รุ่นที่ 2	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
BLS				
เคย	9	29.03	9	29.03
ไม่เคย	22	70.97	22	70.97
ACLS				
เคย	9	29.03	9	29.03
ไม่เคย	22	70.97	22	70.97
Trauma and Emergency Nursing				
เคย	18	58.06	22	70.97
ไม่เคย	13	41.94	9	29.03

ตารางที่ 2 อายุและประสบการณ์ทำงานเป็นพยาบาลกู้ชีพของผู้เข้ารับการอบรม รุ่นที่ 1 และ 2 (n =31, 31)

ตัวแปร	min		max		\bar{X}		S D	
	รุ่นที่ 1	รุ่นที่ 2						
อายุ (ปี)	23	21	41	50	29.29	30.48	4.19	6.47
ประสบการณ์ทำงาน เป็นพยาบาลกู้ชีพ (ปี)	0	0	8	10	1.67	2.18	2.19	2.97

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพจำแนกเป็นรายด้านของผู้เข้ารับการอบรมรุ่นที่ 1 และ 2 (n = 31, 31)

คุณภาพของหลักสูตร	รุ่นที่ 1			รุ่นที่ 2		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
ด้านบริบท	4.51	0.47	มาก	4.36	0.41	มาก
ด้านปัจจัยนำเข้า	3.97	0.37	มาก	3.99	0.45	มาก
ด้านกระบวนการ	4.69	0.56	มาก	4.54	0.50	มาก
ด้านผลผลิต	4.28	0.55	มาก	4.33	0.45	มาก

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพของผู้เข้ารับการอบรมรุ่นที่ 1 (n = 31, 31)

ความรู้	รุ่นที่ 1				รุ่นที่ 2			
	\bar{X}	SD	t	p-value	\bar{X}	SD	t	p-value
ก่อนอบรม	19.73	3.83			21.03	3.65		
หลังอบรม	27.93	3.45	12.11***	.000	29.45	2.98	11.35***	.000

***p< .001

5. จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับ 1) ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช มีความสามารถเกี่ยวกับการพยาบาลวิชาชีพได้มากขึ้น 2) ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความรู้และทักษะการพยาบาลวิชาชีพ และ 3) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

5.1 ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มีความสามารถเกี่ยวกับการพยาบาลวิชาชีพได้มากขึ้น คือ การได้รับความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยจากการอบรมทั้งในภาคทฤษฎี และปฏิบัติ ประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง และความพร้อมของผู้เข้ารับการอบรมทั้งด้านร่างกาย และเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน และวิชาชีพ อย่างไรก็ตามผู้เข้ารับการอบรมควรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และมีอุปกรณ์เพียงพอพร้อมใช้งาน

5.2 ปัญหา และอุปสรรคในการพัฒนาความรู้ และทักษะการพยาบาลวิชาชีพของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ พบว่า ประเด็นที่ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มองว่า เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากที่สุดคือ ประสบการณ์ในการปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพไม่เพียงพอ นอกจากนี้การขาดความรู้ ไม่คุ้นเคยกับอุปกรณ์ และขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานในเรื่องการขอเวลาเพื่อเข้ารับการอบรมเนื่องจากงานประจำขาดบุคลากรก็นับว่าเป็นปัญหา และอุปสรรคที่สำคัญเช่นกัน

5.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ พบว่า ประเด็นที่ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เสนอแนะ คือ ควรมีการจัดอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพอย่างต่อเนื่องในรุ่นต่อ ๆ ไป เนื่องจากการฝึกอบรมการพยาบาลวิชาชีพช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถเกี่ยวกับการพยาบาลวิชาชีพ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ควรเพิ่มระยะเวลาการฝึกอบรมเนื่องจากมีเนื้อหา มากและต้องการฝึกทักษะการปฏิบัติมากกว่านี้ อย่างไรก็ตาม ต้องการให้มีอุปกรณ์ที่ทันสมัย และพร้อมใช้งานมากกว่านี้ อีกทั้งต้องการเพิ่มการฝึกทักษะการช่วยชีวิตในเด็กทั้งในเรื่องของ ACLS และ Trauma and Emergency Nursing

สรุปและอภิปรายผล

ในการศึกษาคั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรการพยาบาลวิชาชีพของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราชในด้านบริบท (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product) จึงอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพรุ่นที่ 1 และ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรการพยาบาลวิชาชีพทั้ง 4 ด้าน เป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งพบว่า ด้านกระบวนการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยเฉพาะในเรื่องของอาจารย์ได้สอดแทรกจริยธรรมในขณะที่มีการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมคิดวิเคราะห์ และใช้ปัญญาในการแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ผู้เข้ารับการอบรมยังให้คะแนนในเรื่องของการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมากทุกหัวข้อทั้งวิธีการประเมินผลที่มีความหลากหลาย ชัดเจน เหมาะสมและยุติธรรม รองลงมาคือด้านบริบท ในส่วนที่มีค่าเฉลี่ยสูงในลำดับแรก ๆ คือ คุณสมบัตินักเรียนผู้สอน สอดคล้องกับหลักสูตร และการฝึกประสบการณ์ที่จัดให้ สอดคล้องกับการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เข้าอบรมเพื่อให้บริการสุขภาพกับประชากรในสังคมเมือง ถัดมาคือด้านผลผลิต โดยผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ มีทักษะปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพมากขึ้นทำให้เกิดความมั่นใจมากขึ้น ส่วนด้านปัจจัยนำเข้ามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวัสดุอุปกรณ์ หุ่นจำลอง และเครื่องมือเครื่องใช้ แสดงให้เห็นว่าควรมีการปรับปรุงโดยบริหารจัดการให้มีวัสดุ อุปกรณ์ หุ่นจำลอง และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานและเพียงพอ อย่างไรก็ตามด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงในลำดับแรก ๆ ของด้านปัจจัยนำเข้า คือ อาจารย์มีคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอน มีความเชี่ยวชาญและตั้งใจสอนซึ่ง สอดคล้องกับผลการประเมินด้านบริบทที่พบว่าคุณสมบัตินักเรียนผู้สอน สอดคล้องกับหลักสูตร ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการบริหารหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพได้เชิญอาจารย์ผู้ซึ่งมีความรู้ และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขามาให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี

จากงานวิจัยของปราณี อ่อนศรี, แอน ไทยอุดม, และผกากรอง ประทุมแก้ว (2556) ในการประเมินหลักสูตรพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าพบว่าปัจจัยนำเข้า

กระบวนการและผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเช่นกัน วิทยากรมีคุณวุฒิและความสามารถ และมีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างดี คืออุปกรณ์และเครื่องช่วยฝึกที่มีความเหมาะสม เนื่องจากโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าเป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ จึงมีศักยภาพในการสนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องช่วยฝึกในการฝึกปฏิบัติหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพได้อย่างเพียงพอเหมาะสม และผู้เข้ารับการอบรมต้องการเพิ่มระยะเวลาการอบรมเป็น 2 สัปดาห์ จะเห็นได้ว่าแม้ว่าโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานแพทย์จะมีถึง 10 แห่ง ซึ่งมีขนาดแตกต่างกันทั้งโรงพยาบาลในระดับตติยภูมิ และตติยภูมิ แต่ยังคงมีความไม่พร้อมเท่าที่ควรในการบริหารจัดการให้มีวัสดุอุปกรณ์ หุ่นจำลอง และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และเพียงพอในการฝึกปฏิบัติหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพ ซึ่งจะมีการแก้ไขจัดการในรุ่นต่อไป และผู้เข้ารับการอบรมต้องการเพิ่มระยะเวลาการอบรมเป็น 2 สัปดาห์ เช่นกัน

ส่วนความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลกู้ชีพของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพรุ่นที่ 1 และ 2 พบว่า หลังการอบรมมีความรู้สูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อธิบายได้ว่า การอบรมหลักสูตรการพยาบาลกู้ชีพมีการจัดกระบวนการเรียนรู้และมวลประสบการณ์ที่สามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเข้ารับการอบรม ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมได้แสดงความคิดเห็นว่า ในการอบรมครั้งนี้ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม และได้ฝึกปฏิบัติจากสถานการณ์ตามที่คุณสอนจัดการเรียนรู้ให้ทำให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หลักสูตรการพยาบาลกู้ชีพ ควรพิจารณาเพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรม เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ การฝึกทักษะการช่วยชีวิตในเด็กทั้งในเรื่องของ ACLS และ Trauma and Emergency Nursing ควรบริหารจัดการให้มีหุ่น และอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย พร้อมใช้ และเพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ
2. ควรมีการประเมิน และพัฒนาหลักสูตรการพยาบาลกู้ชีพอย่างต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้มีความทันสมัย สามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ของสังคม และโลกที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาติดตามสมรรถนะพยาบาลกู้ชีพภายหลังการฝึกอบรมหลักสูตรการพยาบาลกู้ชีพ

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสามารถเข้าถึงในเชิงลึกเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะปฏิบัติการพยาบาลกู้ชีพในสถานการณ์จริง

เอกสารอ้างอิง

ไชยยศ ไพวิทยาศิริธรรม. (2550). *การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตร : การประยุกต์การใช้การประเมินอกภิมาน*. ปริญญาโทการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ์. (2550). *การพัฒนากระบวนการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาด้วยตนเองในระดับประถมศึกษา*. ปริญญาโทการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ปราณี อ่อนศรี, แอน ไทยอุดม และผกากรอง ประทุมแก้ว. (2556). การประเมินหลักสูตรพยาบาลกู้ชีพโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า. *วารสารพยาบาลทหารบก*. 14(3) : 125-132.

วสันต์ ทองไทย. (2552). *การประเมินหลักสูตรจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. สืบค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2553 จาก http://www.doed.edu.ku.ac.th/article/eva_curri.pdf.

ศุภชัยเอราวัณ. (2557). *ความเป็นมาของศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉินกรุงเทพมหานคร (เอราวัณ)*. สืบค้นเมื่อ 14 ก.พ. 57 จาก <http://www.ems.bangkok.go.th/about%20us.html>.

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. (2555). *พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ.

สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ. (2555). *แผนหลักการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2555 - 2556*. สืบค้นเมื่อ 14 ก.พ. 57. จาก http://www.niems.go.th/th/Upload/File/255608061029139568_RZjhAoY-FGJZf5y8v.pdf.

Taba, H. (1962). *Curriculum development*. New York: Harcourt, Brace & World.

Tyler, R. W. (1969). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: The university of Chicago press.